

Szölösi Hírek

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA II. évf. 4. szám

2008. OKTÓBER

A magyarok vére

„A legázolt bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fiútét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia - s ez a véráram most már alvad az emlékezetben. A magára maradt Európában, csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, - még közvetve sem - igazoljuk a gyilkosokat.

Nehéz minékünk méltónak lenni ennyi áldozatra. De meg kell kísérelnünk, feledve vitáinkat, revideálva tévedéseinket, megsokszorozva erőfeszítéseinket, szolidaritásunkat egy végre egyesülő Európában. ...Nyomorúságuk, láncok és száműzöttségük ellenére királyi örökséget hagytak ránk, melyet ki kell érdemelnünk: a szabadságot, amelyet ők nem nyertek el de egyetlen nap alatt visszaadtak nekünk!”

Ezeket a sorokat Albert Camus vetette papírra *A magyarok vére* címmel, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc kirobbanásának egy éves évfordulóján.

Micsoda gondolatok! Még ma is nem kis meghatódottsággal olvassa újra és újra az ember a francia gondolkodó szavait, büszkén gondolva magyarságára, emlékezve elődeire, a magyar közösség összefogásának példamutató erejére.

A múltunk ösvényein eltévelyedett elmékedéseink azonban lassan a mába érkeznek, és önkéntelenül is kutatjuk: igazak lehetnek-e ránk is az 1957-ből idézettek?

Nehéz szívvel kell kimondanunk, de a mai kor nemzedékének történelmi teljesítménye bizony messze elmarad az 1956-os nemzedék vívmányaihoz képest. Olyan korban élünk, amelyről elmondhatjuk, hogy a hazánkban élő magyar nép - 19 évvel a köztársasági államformánk kikiáltása, és 18 évvel a rendszerváltás után - még mindig nem tud élni a független-

sége, szabadsága adta lehetőségeivel. A politika színterei zajosak, személyeskedő, udvariatlan hangnemű perpatvarok jellemzik, melyek nem a közösségek bajainak megoldását szolgálják. Nemzetünk egy széteső társadalom képét mutatja. Lelkében mindinkább a kilátástalanság, a mélabú lesz úrrá. Állampolgárként lealacsonyodtunk adófizetőkké, szociális járadékon élőkké, kisebbséghez tartozókká; múltunk, hagyományaink, alkotni képes közösségi élményeink megélése pedig lassan homályba vész.

Nem lehetünk büszkék a mai Magyarországra, és Európa se lehet büszke ránk. Míközben nemzeti ünnepünk előestéjén újragondoljuk szabadságunkért mindig küzdeni tudó történelmünk legszebb pillanatait, hőseinket elfedő sírhantok előtt szemlélve, némán kérdezzük meg tisztességért kiáltó lelkiismeretünket: mi végre hát ennyi áldozat?

Októberben, az amúgy is komor magyar lelkület nehéz napokat él át: megemlékezik az 1848/49-es forradalom és szabadságharc vértanúiról, majd Széchenyi-Kossuth-Petőfi örökségként, a nép lelkében megfogant szabadságvágy kinyilatkoztatását ünnepli az 1956-os eseményekben.

Mégis, talán a Nemzeti Gyásznapi, talán a dicsőséges 13 nap után bekövetkező leszámolás felidéző novemberi, nyirkos, hideg tehet róla, de a magyarság többsége az elmúlásra gondol: a befejezetlen vívmányokra, a megrekedt folyamatokra, az elnémitott népakaratra, a nemzet hőseire, az események áldozataira. Ilyenkor emlegetjük 1849. október 6. évfordulóján Batthyány Lajost és a kivégzett 13 honvédtábornokot, 1956-ból Nagy Imrét, Malébert és társait, a Parlament előtti, a mosonmagyaróvári sortüzek és a budapesti utcák áldozatait, meghurcoltatokat, a vérbíróságok által elítélteket, szabadságuktól, az életüktől megfosztottakat. Azokat, akik mind emberi, mind nemzeti, mind európai mérce szerint példamutatóan megállták a helyüket.

Aulich Lajos a császári seregből kilépve átállt a magyar ügyet szolgáltni. Katona volt, jó magyar katonaként harcolt, mint pozsonyi német polgári sarj. Tette, amit a szíve diktált, amit tennie kellett.

Nagy Imre 1953-ban - Rákosival is ellenszegülve - miniszterelnökként hozzáfogott a törvényesség, a jogrend helyreállítására. Nem csak mondta, hanem meg is szüntette a koncepciók pereket, internálótáborokat; nemcsak ígérte, de le is állította a termelészövetkezetek erőszakos szervezését, csökkentette a beszolgáltatásokat. És amikor újra felragyogott Magyarország szerencsecsillaga, a tettei miatt félresöpört, a pártból kizárt politikust óhajította a nép, legyen ő, a változások elindítója, a népakarat beteljesítője.

Októberben olyan emberekre emlékezünk - legyen az egyszerű munkás, értelmiségi, katona, vagy politikus -, akik koruk kihívásaival szembenézve bizonyították tenni akaratukat egyéni sorsuk, családjuk, szülőföldjük, hazájuk boldogulása érdekében, és becsülettel vállalták - ha kellett életük árán is - tetteik következményeit.

Olyan emberekre emlékezünk, akik a legnehezebb próbatételt teljesítették, amit halandó teljesíthet: igaz embernek lenni és megmaradni minden körülmények között.

Életünk során sok a kísértés, amely becselenné, álnokká, cinikussá, önzővé tehet bennünket, elfojtva minden együttműködő, együttérző szándékot, akaratot. Az októberi események tanúságtétele éppen az, hogy csak tisztességes emberi magatartással lehet ügyeink megoldását közösen, eredményesen felvállalni.

Legyünk hát méltóak emberi jellemünkkel őseink örökségéhez, hogy októberben ne csak a komor, és befejezetlen, nyitva hagyott történelmi tettek, hősinkre emlékezzünk, hanem a nemzeti közösségünk által felvállalt célok megvalósulását is ünnepeljük vidám lelkülettel!

TL

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Tisztelt Olvasók!

A Szőlősi Hírek idei harmadik számának lapzártáját követően Tiszaszőlős Község Önkormányzat Képviselő-testülete 3 alkalommal ülésezett.

1. 2008. szeptember 1.

- Megtárgyalta és elfogadta Tiszaszőlős Község Önkormányzata új közbeszerzési szabályzatát.
- Megválasztotta a „József A. – Bajcsy-Zs. – Sallai utcák építése” tárgyában indító közbeszerzési eljárásban a Közbeszerzési Bíráló Bizottság tagjait, meghatározta a „József A. – Bajcsy-Zs. – Sallai utcák építése” tárgyában indítandó közbeszerzési eljárás típusát és az eljárásban ajánlattételre felkérni kívánt vállalkozók körét, jóváhagyta az indítandó egyszerű közbeszerzési eljárás ajánlattételi felhívásának pontos szövegét és tartalmát.
- Megtárgyalta és jóváhagyta Tiszafüred Város Önkormányzat részére az alapfokú művészetoktatás feladatellátáshoz szükséges működési hozzájárulás biztosítását, jóváhagyta az e tárgyban készült megállapodás aláírását.
- Jóváhagyta a Tiszaszőlős 111/1 hrsz. ingatlan terület megosztását, és a megosztott terület kisebb részének megvásárlását.
- Döntést hozott a Tiszaszőlős 421. hrsz. ingatlan adásvételét megelőző értékbecsléséről.

2. 2008. szeptember 9.

- Rendeletet alkotott Tiszaszőlős Község Önkormányzat Képviselő-testülete a 2008. évi költségvetésről szóló 2/2008. (II.20.) rendelet módosításáról
- Határozatot hozott a külső szervezetektől érkező adományok lakosság közötti szétosztásának döntési rendszereiről.
- Megtárgyalta és jóváhagyta Tiszaszőlős Község Önkormányzat 2008. évi költségvetés I. félévi teljesítéséről szóló beszámolót.
- Pályázat benyújtásáról döntött a „Hat Szín Virág Óvoda” tiszaszőlősi tagintézmények felújítására és eszközbeszerzésére.
- Kiválasztotta a benyújtott árajánlatok alapján a Tiszaszőlős, Szabadság téri gyalogjárda építésére felkérni kívánt vállalkozót.
- Kiválasztotta a benyújtott árajánlatok alapján az „Információs táblák elhelyezése Tiszaszőlősön” című pályázat kivitelezésére felkérni kívánt vállalkozót.
- Döntött a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíjpályázathoz való csatlakozásról, a pályázat kiírásáról
- Konzorciumi szerződés megkötését hagyta jóvá a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűléssel és további hat önkormányzattal közösen, a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program keretében könyvtári szolgáltatások

összehangolt infrastruktúra-fejlesztésére pályázat benyújthatósága érdekében.

- Felkérte a település polgármesterét a Tiszaszőlős belterület 421 hrsz ingatlan megvásárlásának előkészítő tárgyalására.
- Döntött Tiszaszőlős Község Önkormányzata a Működésképtelen Helyi Önkormányzatok egyéb támogatására való pályázata benyújtásáról (ÖNHKI III.)

3. 2008. szeptember 23.

- Megtárgyalta és elfogadta Tiszaszőlős Község Önkormányzatának 9/2008. (IX.23.) rendeletét a települési szilárd hulladék gyűjtésével, elhelyezésével kapcsolatos kötelező helyi közszolgáltatásról alkotott 8/2006. (VII.12.) önkormányzati rendelet módosításáról. Elfogadta a szolgáltató által javasolt és kidolgozott díjemelést, így az új megemelt díj összege 2008. október 1. napjától fizetendő.
- Külön ülésen határozattal döntött a „József Attila – Bajcsy-Zsilinszky Endre – Sallai utcák útépítése” tárgyában indított egyszerű közbeszerzési eljárásában egy vállalkozás ajánlatának érvénytelenné nyilvánításáról, ezt követően ugyanazon napon másik időpontban megtartott újabb ülésén a Közbeszerzési Bizottság javaslatára kihirdette a „József Attila – Bajcsy-Zsilinszky Endre – Sallai utcák útépítése” tárgyában indított egyszerű közbeszerzési eljárása eredményét.
- Döntött a Tiszaszőlős belterület 421. hrsz ingatlan Önkormányzati tulajdonba történő megvásárlásáról 4,3 millió Ft összegért. A vételárból a képviselő-testület 2008. évben 2,3 millió Ft-ot fizet meg, a fennmaradó összeget a 2009. költségvetési évben egyenlíti ki.
- Közmunkaprogramban történő részvételről döntött 2008. október 1. napjától 2 hónapos időtartamra 15 fő foglalkoztatásával.

Tájékoztatom az érdeklődőket, hogy a képviselő-testület nyilvános üléseiről készült részletes jegyzőkönyveket a felújított Községi Könyvtárunkban tanulmányozhatják, a legutóbb elfogadott önkormányzati rendeletek az önkormányzat hirdető-tábláján is megtekinthetők.

Szeleczkiné Zoboki Magdolna
jegyző

A Tiszaszőlősi Polgárőr Egyesület köszönetet mond mindazoknak, akik a 2006. évi személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatták az egyesületet. Az APEH az egyesület számlájára 2007. évben 93.486,- Ft-ot, azaz kilencvenháromezer-négyszáznyolcvanhat forintot utalt át, mely összegből a gépkocsi fenntartási kiadásait fedeztük.

Mulíter Imre
az egyesület elnöke

MEGKÉRDEZTÜK A POLGÁRMESTERT...

Tiszaszőlős utcáit járva tapasztalhatjuk, hogy új járdák épülnek, a régieket javítják, szorgos kezek gondozzák a közterületeket. A személyek gyakran cserélődnek, közös azonban bennük, hogy valamennyien az önkormányzat által szervezett munkaprogramokban vesznek részt. A figyelmes olvasó, tv-néző gyakran olvas ill. hall jót és rosszat ezekről a közmunkaprogramokról. Erről kérdeztem Kerekes András polgármestert.

Megéri az önkormányzatnak ezekben a programokban részt venni?

Mindenképpen megéri! Egyrészt azért, mert az idén már 93 embernek tudtunk munkát adni. A 3-6-8 hónapos munkaviszony után így több pénz került a családi kasszába. Ezt már jó célra lehet fordítani, a család javára. A településnek is érdeke, mert a végzett munka meglátszik Tiszaszőlős arculatán: rendezettek a középületek, a közterületek. Ebben az évben több mint tíz millió forintot fordítottunk a közmunkaprogramokra, ennyi értékű munkát végzett el ez a sok ember. Úgy érzem kellően hatékonyan használtuk fel ezt a pénzt.

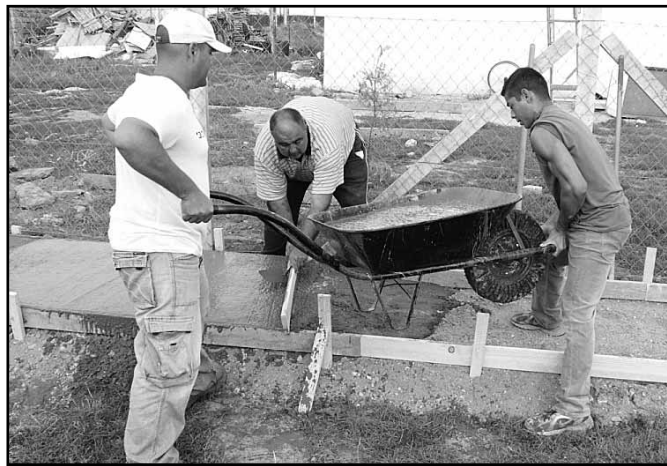
Kik vehetnek részt ezekben a programokban?

Közcélú foglalkoztatásban csak a rendszeres szociális ellátásra jogosultak vehetnek részt, a bérüket 100 %-ban az állam finanszírozza.

Közmunkaprogramban az Állami Foglalkoztatási Hivatal által megállapított feltételek szerint lehet alkalmazni dolgozókat. Bérüket 10 %-ban az önkormányzat, 90 %-ban az állam finanszírozza, és lehetőség van a mindennapos munkavégzéshez

szükséges eszközöket, szerzőségeket vásárolni.

Közhasznú munkaprogramban a rendszeres szociális segélyre jogosultakat, a hátrányos helyzetűeket lehet alkalmazni. Itt általában a béreket 70 %-ban finanszírozza az állam, de vannak olyan programok, ahol az állami támogatás 90 %-os. Mi ezt szoktuk kihasználni.

A programok külön ki szoktak térni a roma lakosságra, ezek az ún. roma programok.

Mennyi a munkanélküli Tiszaszőlősön?

A regisztrált munkanélküliek száma településünkön 160 főre tehető, bár ez folyamatosan változik.

Van-e, volt-e olyan, aki visszautasította a munka lehetőségét?

Igen, jelenleg is folyamatban van három ügy, mert visszautasították ezt a lehetőséget azzal az indokkal, hogy találnak maguknak

mányzat ilyen esetekben három évig megvonja a szociális segély folyósítását.

Volt már arra példa, hogy valakit idő előtt el kellett küldeni, vagy ő maga megszakitotta ezt a munkaviszonyt?

Igen többen is kaptak már közben állást, aminek mindig örülünk. Volt már olyan személy is, aki alkalmatlan bizonyult a munkák elvégzésére, de eddig még el nem küldtünk senkit, viszont a jövőben meggondoljuk alkalmazását.

Hogyan történik az elvégzett munkák minőségének, mennyiségének ellenőrzése?

Az utcákat járva képviselőtársaim, a lakosság, és én is látom az előrelépést, vagy az el nem végzett munkát. Megjegyzik és tolmácsolják felém az emberek azt is ha jól, de azt is ha kevésbé van elvégezve egy-egy feladat. Sajnos több esetben volt tapasztalható már ilyen-olyan probléma. Mindig akad egy-két nehezebben kezelhető személy, de a többségre számítani lehet, és értékes munkát adnak ki kezeik közül. Vannak „visszatérő” dolgozóink, akik az évek alatt már bizonyították, hogy önálló munkára is képesek.

Mit üzen az olvasóknak a Polgármester?

Az idei év a foglalkoztatás terén rekordévnek számított.

Nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, és önkormányzat mekkora összeget kap közfoglalkoztatásra. Bár a tisztességes, becsületes és lelkiismeretes munkának mindig van gyümölcse, azért próbáljon meg mindenki elhelyezkedni...

Köszönjük a beszélgetést!

Tolvajné Zsuzsa

Megkezdődött a József Attila- Bajcsy Zs. és a Salai utcák építése. A munkát a Colas Debrecen Zrt nyerte el közbeszerzési eljárás keretében. Az útépités teljes költsége 26 millió 55 ezer forint, melyből 2 millió 605 ezer forintot saját költségvetéséből fizeti az önkormányzat.

INTÉZMÉNYEINK ÉLETÉBŐL

BECSÖNGŐ

A gyerekek által kevésbé várt „zajtól” lett hangos iskolánk épülete: szeptember elsején újból becsöngettek. Régi ismerősként köszönthettük egymást, baj, bántalom hál’ istennek nem ért senkit, egészséges testtel és lélekkel kezdtünk neki az új tanévnek. Nem volt persze teljesen „veszteség nélküli” az őszi kezdés: a nyár elején elballagó 15 régi arc helyett, 17 kisdiaák töltötte be a hiányukat jelentő tátongó úrt. És már az első nap sem vallottak szégyent: remek produkcióval rukkoltak elő, mutatkoztak be az iskolai közösségnek a Tanévnyitó ünnepségen.

Iskolánk környezete, épülete sem kerülhette el a nyári változásokat: felfrissült, megújult a belseje, külseje. Sok munkaóra után átmeszelésre kerültek a falak, lemázolták az ablakokat, elkészültek az új vízköpők, és az udvar is a gondos kezek munkájától vált rendezetté.

Eszközökben is gazdagabbak lettünk: a 8. osztály tanterme új tanulói székeket, asztalokat kapott; felújításra került az 1. osztály padlózata; a tankonyha gázkályhával, mikrohullámú sütővel, konyhai eszközökkel gazdagodott; továbbá nagyban megkönnyítik a technikai dolgozók munkáját, a fenntartótól kért, és biztosított eszközök.

Köszönetünket fejezzük ki a nyáron iskolánkban dolgozó munkatársainak, minden helyi lakosnak, aki itt lá-

tott el kétkezi munkájával közhasznú feladatokat. De legfőképpen köszönettel tartozunk polgármester úrnak, az önkormányzatnak, hogy biztosította az iskolánk megújulásához szükséges pénzügyi keretet, és kifejezte szándékát a további felújításra: sor kerül a 2. és a 4. osztályterem padlózatának csiszolására, lakkozására az őszi szünetben; további tantermi bútorzatok cseréje valósulhat meg a későbbiekben.

A szépen megtisztult épületekben a tanórákon kívüli különböző programokra hívjuk, szólítjuk meg tanulóinkat, szüleiket:

Tanszoba: a szülők igényét figyelembe véve, az engedélyezett 1 tancsoporttal szemben önként felvállaljuk a 3-4. osztály gyermekeinek az alsós tanszobát, így biztosítani tudjuk 42 fő délutáni ellátását, megsegítését.

Beindított szakköreink: angol kezdő és haladó, alsós matematika, floorball, röplabda/kosárlabda, alsós és felsős foci, kézműves, természetbarát, főzőcske, ECDL alapvizsgára felkészítő, hétvégéken horgász, valamint barangoló; ill. továbbra is működik az énekkar. Megkezdődött a néptánc oktatás is, amelynek beindításához nagy segítséget jelent a nyáron bejegyzésre került Tiszaszőlősi Iskola Gyermekeiért Alapítvány lehetséges támogatása is.

Fejlesztő órákat biztosítunk a társulás által alkalmazott szakemberek segítségével, a tanulási nehézségekkel, zavarokkal küszködő tanítványainknak is: összesen 15 órában hetente. Emellett mozgásfejlesztő, tanulás módszertani foglalkozásokkal, logopédiai ellátással igyekszünk csökkenteni az egyéni tanulási gondokat, magatartási problémákat.

Ezekon kívül versenyeket, egyéb közös programokat (tábor, kirándulások, osztálydélutánok ...stb.) szervezünk, valamint részt kívánunk venni a község mindennapi életében, ünnepeiben is.

Az elmúlt időszakban már hulladékot gyűjtöttünk, sportdélután tartottunk alsósainknak, megemlékeztünk a zenei világnapról, valamint az állatok világnapjáról; elsőseink az óvodában szüreti rendezvényen, az óvodásokkal kiránduláson vettek részt a tiszai arborétumban.

A közeljövő legnagyobb feladatai: 1956-os forradalom és szabadságharc méltó megünneplése (okt. 22.), alapítványi műsor összeállítása (nov. 15.), mindeközben tóklámpás készítő verseny meghirdetése (nov. 7.).

Szeretnénk hinni benne, hogy a fenntartó, a szülők, és a gyerekek elvárásainak megfelelni tudó iskolai környezetet sikerül kialakítanunk, így a bizalmat nem eltekozzoljuk, hanem megszolgáljuk.

TL.

Gondolatok a tanulásról

Az alábbiakban iskolánk néhány diákja ír a tanulásról, jövőről, olyanok, akik tanulmányi eredményüknek köszönhetően a Cseh István és néhai Szilágyi Ida alapítvány jutalmazott tanulói.

Mit jelent nekünk a tanulás?

Kicsit nehéz rá válaszolni. Sajnos sokan nem szeretnek tanulni, pedig szükség van rá a továbbtanuláshoz, utána pedig a munkához, amit választunk.

Szerencsére vannak olyan emberek, akik örömeiket lelik benne. Mi is ilyenek vagyunk.

Nekünk a tanulás nem kényszer, hanem az, ami segíteni fog életünk során.

Sok olyan dolgot tudunk

meg, ami számunkra érdekes és hasznos is!

Üzenetünk a többieknek:

Segítségedre csak te magad lehetsz, és rajtad múlik a jövőd!

Köszönjük Pista bácsinak, hogy részesülhettünk az alapítványi jutalomban, hasznos dolgokra fordítottuk!

Bence István és Simon Adrienn

7. osztályos tanulók

Guti Patrik 7. osztályos tanuló vagyok.

A 6. osztály év végén 6000 Ft pénzjutalomban részesültem, amelyet az elért tanulmányi eredményemért kaptam.

Az összeget könyvekre költöttem, mert nagyon szeretek olvasni.

A könyvek címei: Az idő, A Nap, Az atomenergia – szerzőjük: dr. Erich Übelacker. Megvettem még Lerner János könyvét is, címe: Ezerszínű Európa.

Tanulni azért szeretek, mert minden érdekel, ami a világban történik.

Azért is tanulok, mert híres atomfizikus szeretnék lenni.

A vásárolt könyvek érdekesekek, sok újat megtudtam belőlük.

BÖLCSKÉN VOLTUNK...

Településünkön ez év júniusában rendeztünk egy területi döntőt, mely a „Kárpát Medence Magyar lakta Településeinek Virtusvetelkedője” versenysorozathoz kapcsolódott. Ezen az elődöntőn voltak nálunk jobbak is, de Tiszaszőlős csapata meghívást kapott az országos döntőre, mely augusztus 22-23-24-én volt Bölcskén. Ide, - a tőlünk kb. 210 km-re lévő településre - 22-én délelőtt tíz órakor indultunk. A hosszú út vidámsággal telt, viszont a esélytelenek nyugalomát érezve magunkon el-elfogdunk: hogy hová is megyünk mi kezdők? Annyi biztos volt, hogy szállásunk Pakson lesz, a versengés pedig az előbb említett településen. Miután elfoglaltuk a kulturált középiskolai kollégium szobáit, egyre nagyobb pörgés volt tapasztalható csapatunk tagjai között... *Irány Bölcske!*

A rövid út megtétele után megismerkedhettünk annak a településnek az arcátalával, aki ezt az egész versengést hosszú évekkel ezelőtt útjára indította. Tágas és kanyargós utcák sokasága vezetett a helyi sportpályáig, ahol kemény órák és napok vártak ránk! Amíg a technikai megbeszélés tartott, addig versenyzőink: *Csáti József, Fekete Győzőné, Feketéné Bajzáth Ágnes, Gönczi Ágnes, Halmai János, Jakab Zoltánné, Nagy Péter, Paska Ferenc, Paska Zoltán, Paska Zoltánné, Paskáné Hibler Márta, Rostás Gyula, Szombati Benő, Tolvaj László, Varga Zoltán, Zabolai Lászlóné* és a szurkolóink körbejárták a helyszínt, egy-egy versenyszám eszközeit vizsgálgatva bizonyosodott be számukra, hogy ennek fele sem tréfa!

Este rövid taktikai megbeszélést tartottunk, majd mindenki a kihívásra koncentrálni kezdte a pihenést.

Másnap kora reggel útnak indultunk, hisz az erőtől duzzadó 32 csapat zászlóit lengetve vonult fel a rendező település utcáin a verseny és az ünnepélyes megnyitó helyszínére. Az ünnepi beszéd, a szalagkötés, a galamböptetés után tíz órakor kezdődött a minden erőnket igénybe vevő verseny.

Rönkpacolás, saroglyatartás, gumicsizma hajtás, „szakály bőrönd” cipelés, tojáskereső váltó, söröshordó pakolás, hordó szlalom, bálágörgetés, gumihajtás, rönkcipelés, rönkforgatás, rönkhajtás, súlyhúzás, súlypakolás, súlytartás, kosártartás, sí váltó, tejeskannaváltó, zsákcipelés, talicskatolás, petrencsúrú tartás, és sodrófahajtás várt a csapatra!

Olyan szinten pörögtek az események,

hogy ebédelni fél ötkor volt időnk. A feszített program és a csapatszellem azt diktálta, hogy akkor ülünk az asztal mellé, ha mindent teljesítettünk. Ekkorra viszont már a vasat is megettük volna! Az esti órákba csúszó ebéd már igazán jól esett.

Este kulturális programok voltak, amire megosztva volt kíváncsi a csapat. Nagyon készültünk a vasárnapi megmérettetésre és időben nyugovóra tértünk, hisz másnap a szekértolás, kamionhúzás és a csapatváltó várt ránk, ami kevesebbnek tűnő versenyszám, viszont annál „gyilkosabb”.

24-én a busznál 7 órakor találkozott a csapat, a látvány az előző napi fáradtságtól minden pénzt megért! A lendület kissé alábbhagyott, senki nem bánta volna, ha a nap csak 11 órakor kezdődik! A fizikai kimerültség karikás szemeket, a buszon jobbra-balra billegő fejeket, csendet és sajnó végtagokat eredményezett. A harminckét csapatból tizedikként toltuk a szekeret, tizenkilencedikként húztuk a kamiont. Ennél a két versenyszámnál alkalmunk volt buzdítani az abádszalóki, és tomajmonostorai csapattársainkat. Ez olyan lökést adott az elnehezült csapatnak, hogy csak úgy szaladtak a szekér előtt, mellett és után! Felébredt, felrázódott és harcolt mindenki a jobb eredményért. Szurkoltunk, kiabáltunk, bíztattunk másokat is!

De aztán megláttunk a kamiont! A mi tiszaszőlősi tűzoltóautónknak legalább kétszerese volt az ottani kamion. Ha felnéztünk a tetejére szédültünk, ha egyik végéről néztünk a másikra, odáig szinte el sem láttunk. Jézusom - mondta szinte mindenki - ezt megmozdítani nem bírjuk, nem hogy húzni! Néztük az előttünk „erőlködő” csapatok technikáját, idejét, reakcióját. *Na gyerekek most szakadunk meg!* Minden erejét összeszedte a csapat, elfoglalta helyét a beülőben. A pályán kívül maradó szőlősiek, az ismert és ismeretlen versenytársak egy emberként buzdították a hat fiút és négy lányt. *Húzd, húzd, húzd!* Hangzott az ütem, a biztatás. Mikor a „monstrum” célba ért, ováció fogadta a versenybíró szavait, hisz addig a tizenkilenc eredmény közül ez volt a legjobb!

Egy-két óras szünetünkben - fáradtan bár de törve nem - ültünk le reggelizni. Az autóbussz közelében nyugodt, füves területet kiválasztva mindenki „be a közösbé!” jelszóra kipakolta az otthonról hozott maradékokat, a frissen vásárolt péksüteménye-

ket. Ettünk, ittunk! Jó volt látni, ahogy az a kb. harminc ember egymást kínálgatja, biztatja. Egyél ebből is! Itt még van, edd meg ezt! Ezt már kóstoltad? Valaki egye már meg ezt a két fasírtot, ne vigyem haza!...

A gasztronómiai percek után ismét a pályát vettük célba. A rendezők építették a váltóversenyek helyszínét, és mi tudtuk, hogy ez az utolsó versenyszám. Szalmabálapakolás, rönkcipelés, zsákcipelés, talicskatolás, zizetömlőpakolás, szánkóhúzás, gumiforgatás, kerékpárszlalom, tejeskannacipelés és a végén sifutas várt a csapatokra. Ekkorra már igen jó kapcsolat alakult ki a számunkra ismeretlen csapatokkal. A vasárnapi versenyeken mindenki szurkolt mindenkinek, bíztattunk esélyest és esélytelenet. Úgy éreztem mindenkiből ekkora szabadult ki a gőz, ami belülről feszített.

Már szerettünk volna elindulni haza, de a lényeg - az eredményhirdetés - még hátra volt. Kerestünk egy kis sarkot a pályán, ki fekvő, ülve, néha állva vártuk, vártuk és vártuk az „ítéletet”. Egyszer csak sorakozót fújtak és elkezdődött a három napos örület lezárása. Sokan voltunk, mindenki fáradt, nyűgös és elcsigázott volt. Ezek ellenére türelmesen néztük és hallgattuk a hétvégi események értékelését, a díjak és kupák kiosztását. Sok-sok értékes ajándék talált gazdára ilyen-olyan területen való jeleskedésért. Bizonyára elnézik, ha csak a mienkről szólok. Kategóriánkban tizenharmadikként végeztünk, amiért szép kupát kaptunk. Feketéné Mariska néni - példaként állították mindenki elé - jutalmazták ismét korát meghazudtoló kiemelkedő teljesítményéért. Itt úgy gondoltuk számunkra vége is az eredményhirdetésnek. De jöttek a versenyszámok leg-leg teljesítményei. Mint ahogy azt éreztük is, a tiszaszőlősi csapat húzta a leggyorsabban a kamiont, maga mögé utasítva a másik harmincegy csapat mindegyikét.

Na ez igen! Bevéstük nevünket Bölcske történelmébe, öregbítettük településünk hírnevét!

Szervezőként megköszönöm minden csapattagnak, szurkolónak, hogy azon a hétvégén összefogást tanúsítottak, Önkormányzatunknak, hogy segítette versenyzőinket. Bizok benne, hogy olyan élményekkel lettünk gazdagabbak, melyek mindig jóérzéseket keltenek bennünk, és büszkén viseljük a „megkülönböztetés”, hogy: Ő is ott volt Bölcskén.

Tolvajné Zsuzsa

PILLANATKÉPEK MINDENNAPJAINKRÓL

Tarka ősz

Idén az ősz szeszélyes arcát mutatta: szeptember elején harmincöt fokok hőségben törtük a kukoricát, majd egy hétre rá előkerültek a melegebb holmik a szekrény mélyéről – fáztunk a hirtelen jött hidegben.

A múlt szombaton szürke, esős időben tartottam hazafelé, a szüleimmel töltött derűs hangulatú késő délután. Kedvenc útvonalam gyalogosan a Nóbordán keresztül az óvoda és a könyvtár utcáján át a kisiskola (ma katolikus templom) felé tartva hazatérni.

A fák kezdenek színesedni, a fű még üde zöld, a tekintet akaratlanul is keresi a színeket az egyhangú szürkéségben.

Am csakhamar kizökkent ebből a békés hangulatból a járda mellett két oldalról szétszórt szemét látványa. Elcsépeelt témának tűnik, de akkor, ott elhatároztam, hogy erről írni kell.

Miért nem működik a gyakorlatban, amit már a kisiskolás is tud, hogy a hulladéknek a kukában a helye? Ezen a téren még „fejlödnünk” kell, nem elég a házunk táját tisztán tartani, a közterületen is hasonlóképpen kellene cselekednünk.

A következő gondolatom a látvánnyal kapcsolatban: szegénység van Magyarországon. Kitehetném a kérdőjelet az előző mondat végére, ha felsorolnám, mi minden volt a fű közé hajjigálva: energiatalans doboz, cigarettacsikk, csokipapír és egyéb

csomagoló anyagok tömegével. Ha ezeket a drága és ráadásul többnyire egészségtelen árukat meg tudják vásárolni az emberek, akkor talán nem is annyira szegények.

Még mindig volna mit tanulnunk a takarékoságot illetően is, legyen az energia, ételmiszer, ruházat stb. – kicsit beleestünk a túlfogyasztás csapdájába. (Persze mindig akadnak kivételek is!)

Nem véletlen, hogy tőlünk sokkal jobb anyagi helyzetben lévő országokban már hagyománya van a fogyasztásmentes napnak, amikor az év egy napján, november utolsó szombatján nem vásárolnak az emberek. Belátták, hogy rengeteg olyan árut vesznek meg, amelynek semmi haszna, erre akarják felhívni a figyelmet a demonstrációnak ezzel a sajátos formájával.

Évtizedek óta kedvelt, színvonalas újságom, a Nők Lapja legutóbbi száma több cikkben foglalkozik a témával: „Eldobható az egész világ?”

Túl sok minden alakul úgy az életünkben, amit időnap előtt lecserélünk, kidobunk. Átalakult az értékrendünk, ami nem baj, de amikor olyan dolgoktól is megválnunk, amelyek igazi értéket képviselnek, szegényebbek leszünk általa.

Itt nemcsak használati tárgyra gondolok, manapság sokszor bizonyos emberi kapcsolatok is kidobásra ítéltetnek, ha nem fűződik hozzájuk érdek. Nincs idő barátai

közösségbe járni, együtt tölteni néhány órát hasonló érdeklődésűekkel, netán „alkotni” valamit, ami a lelket is táplálja.

Mindennapjaink túlszűfoltak, rohannunk a munkába, majd a munkából haza –szerencsésnek mondhatja magát, akinek van munkahelye, – belekényszerülünk ebbe az örült tempóba, s közben nincs időnk arra, hogy élvezzük is az élet apró örömeit.

Talán abban bizakodhatunk, hogy a hosszú nyári napok után a kevesebb világosságot adó őszi – téli időszakban kicsit lassabban töltjük napjainkat, és ezáltal több idő marad az emberi kapcsolataink ápolására is.

A közelgő Mindenszentek és halottak napja pedig nemcsak elhunyt szeretteinket juttatja eszünkbe, hanem azt is, hogy a mi életünk is véges és rövid.

Márai Sándor író sorai ezt a gondolatot közvetítik felénk:

„Vándor vagy és minden nap tovább kell menned. Nem tudhatod, meddig élsz, s egyáltalán lesz-e időd eljutni utad végcéljához, lelked és az isteni megismeréséhez?

Ezért menj minden nap tovább, sebes lábakkal és szegényen is.

Mert vándor vagy.”

Sz.E.

Hagyományt követ a könyvtárunk azzal, hogy a Kökényné Mészáros Katalin legyezőgyűjteménye után most Leviczki Elemérné babagyűjteményét mutatja be. A kiállított 239 legkülönbözőbb baba között van népviseletbe öltözött, zenélő, grimaszbaba is. A kiállítás könyvtári nyitvatartási időben tekinthető meg. A képünkön az általános iskola 1. osztályos tanulói gyönyörködnek a kedvenc játékszerükben.

Október 8-án a Nyugdíjasok Világnapja alkalmából az ESZIB-be látogatott Budai Ilona Magyar Örökség Díjas népdal-énekesnő. Dalai, meséi a szeretetről, az emberi méltóságról, kitartásról szóltak, és nagy sikert arattak a hallgatók körében. A népszerű énekesnő csodálatos hangja feledtette a napi gondolatokat, nevetést és könnyeket csalt ki a hallgatóságából.

ANYAKÖNYVI HÍREK – SZÜRET ÓVODÁBAN

Anyakönyvi hírek

Legutóbbi számunk óta született:

Simon Andrea an: Nagy Erzsébet

Jó egészséget!

Legutóbbi számunk óta elhaláloztak:

Pap Sándor an: Varga Eszter

Fótos Imre an: Bodnár Erzsébet

Boros Mária an: Kemecsi Julianna

Szalai Imre an: Oláh Zsuzsanna

Béke poraikra!

Mindenszentek, halottak napja közeleg.

Virágokkal, gyertyagyújtással rójuk le kegyeletünket azok előtt, akik már nincsenek közöttünk. Nehéz lelki napok, sötétség és gyertyaláng... Mindenkit gyötör ez, de ilyenkor jusson eszünkbe Kányádi Sándor egyik versének részlete:

„... Mert legárvább akinek
még halottai sincsenek
bora ecet, könnye torma
gyertyájának is csak korma
álldogálhat egymagában
kezében egy szál virággal
mert legárvább akinek
még halottai sincsenek...”

Szüreti mulatság a szőlősi óvodában

Csodálatos, napsütéses őszi nap köszöntött bennünket szeptember 29-én, hétfőn. A folyosón a galéria - ahol szürettel kapcsolatos eszközök és fotók vannak kiállítva-, és az udvari dekoráció is arról árulkodott, hogy nem mindennapi dolog fog itt történni.

Immár 5.-ik éve rendezünk óvodánkban szüreti mulatságot ilyen formában.

A szülők és mi óvodai dolgozók hozzuk reggel a finom szőlőt, gyümölcsöket és a pogácsát. Néhány apuka már el is kezdi a darálást a kis „présházban”, hogy mire vége a műsornak finom must csöpögjön a préselőből.

Fél 10-kor kezdetét vette a mulatság. Először is a nagycsoportosok kedveskedtek óvodás társaiknak, a szülőknek, vendégeknek és a tavaly még idejáró kis elsősöknek látványos táncukkal, dalos játékokkal.

Ezután a Tiszafüredi Zeneiskola népzeneész növendékei szórakoztattak szüreti hangulathoz illő muzsikával, vídám népdalokkal, nagy-nagy sikerrel.

Nagy Csaba és felesége Bea néptánc tanárok, már évek óta elbűvölnek tánc tudásukkal és viseletükkel. Előadásuk után táncházat vezettek a gyerekeknek. Szinte minden kisgyerek bekapcsolódott, és minden igyekezetével próbálta

követni a nem is olyan egyszerű lépéseket, mozdulatokat.

A kellemes fáradtság után kezdődhetett a várva várt eszem- iszom.

Leültünk a gyerekekkel az udvaron izlésesen megterített asztalokhoz, ahol volt szőlő, alma, körte, őszibarack, különféle pogácsa és természetesen must. A jóízű falatozás és iszogatás közben megfigyeltük a must készítés folyamatát, megnéztük melyik eszköz mire való.

Tartalmasan és nagyon jó hangulatban telt el ez a délelőtt.

Köszönjük mindazoknak a szülőknek, nagyszülőknek, akik munkájukkal, vagy szőlővel, gyümölcsökkel, pogácsa sütéssel hozzájárultak ahhoz, hogy gyermekeinknek felejthetetlen élményben legyen részük.

Kerekes Andrásné
óvónő

APROPÓ – HÉTKÖZNAPI TŰZVÉDELEM

Folytatjuk tűzvédelmi ismereteket közreadó cikksorozatunkat. Most a tüzelőberendezésekkel, kéményekkel kapcsolatos alapvető tűzvédelmi szabályokat ismertetjük, hiszen megállíthatatlanul közeledik a fűtési szezon, s hosszú évek tapasztalatai szerint ebben az időszakban jelentősen megemelkedik a fűtéssel összefüggő tüzesetek száma.

Az ide vonatkozó szabályozást az Országos Tűzvédelmi Szabályzat tartalmazza, így ezt, s az ezzel kapcsolatos személyes tapasztalataimat adom közre. Kezdjük a kéményekkel kapcsolatos előírásokkal.

• „Olyan kéményt nem szabad használni, amelynek falába B-F tűzvédelmi osztályba tartozó épületszerkezet van beépítve, amelynek műszaki állapota nem megfelelő, amelynél a jogszabály szerinti vizsgálatot és tisztítást nem végezték el.”

A kémények időszakos ellenőrzését, felülvizsgálatát a kéményseprők végzik. (Ennek szabályait a kötelező kéményseprőipari közszolgáltatásról szóló BM rendelet tartalmazza.) A szilárd tüzelésű berendezések égéstermék elvezetését biztosító kéményeknél félévente, a gázüzeműeknél évente szükséges az ellenőrzés, tisztítás. Négyévente kell műszaki felülvizsgálatot végezni a kéményeken, s annak eredményéről szakvéleményt ad a kéményseprő. Ez tartalmazza az esetlegesen feltárt hibákat, s a minősítést, hogy a kémény alkalmas-e a használatra. Közvetlen élet- vagy tűzveszély esetén a szolgáltató (kéményseprő) köteles a kémény, illetőleg a tüzelőberendezés használatának azonnali megszüntetésére a tulajdonost írásban felhívni. Egyidejűleg a szolgáltató az első fokú tűzvédelmi, illetőleg építésügyi hatóságnak, továbbá gáz-tüzelőberendezés esetén a területi gázszolgáltatónak bejelentést tesz.

Közvetlen élet- vagy tűzveszély:

a) a kémény falazatába beépített éghető anyag, illetőleg a kéménynek közvetlenül éghető anyaggal vagy épületszerkezettel történő érintkezése;

b) a ki nem égethető kémény belső felületén lerakódott szurokréteg;

c) a kémény tisztítási feltételeinek hiánya (így különösen a padlástéri tisztítóajtó vagy a koromszákajtó hiánya, illetőleg az, ha a koromszákajtó vagy - tetőn kívüli tisztítás esetén - a kémény megközelítése nem biztosított);

d) a repedezett kémény falazat;

e) az omladozó kéményfej;

f) az éghető tetőhéjalás (nád) esetén a szikrafogó hiánya;

g) az égéstermék tartós visszaáramlása;

Saját tapasztalataim a fentiekkel kapcsolatban eléggé elkésérítőek. Sajnos a kéményseprők némelyike inkább csak díjbeszedőként tevékenykedik. Persze ezt elősegíti a tulajdonosok hozzáállása is, hisz az ellenőrzést még csak-csak engedik, de a tisztítást nem, mondván nehogy kormos legyen a lakás. Pedig a vegyes-tüzelésű berendezések kéményeit bizony időnként ki kell kormolni, főleg, ha jó szokás szerint a műanyag hulladékok (zacskók dobozok, flakonok) is a kályhában végzik pályafutásukat. Ezek az anyagok fokozott koromfejlesztő égéssel égnek, s hamar elkátrányosodik a kémény belső fala. Ekkor pedig egy intenzívebb begyűjtés eredményezhet kéménytűzet, mikor ez a lerakódott koromréteg kezd intenzíven égni, s ez a hőterhelés, vagy a meg gondolatlanul esetleg a tűz eloltására a kéménybe juttatott víz hirtelen elpárolgása miatti gőznyomás károsíthatja, a kémény szerkezetét.

Egyre ritkábban ugyan, de találkozunk a tűzoltók a régi építésű épületeknél azzal, hogy a kémény falába a fődém tartógerendái be vannak építve. Az építéskor ugyan a faszerkezetet is takarja a vakolat, vagy saralás, de az idő, s a használat miatt ez a réteg repedezik, leomlik, s így az éghető szerkezetet éri a forró füstgáz, vagy intenzív tüzeléskor akár a lánghatás is. Emiatt a faszerkezet meggyullad, s a fődém alattomosan szétterjed a tűz. Ha a fődém felső saralása repedezett, hiányos, így biztosított az égéshez

az oxigén, akkor akár nagy területre is kiterjedhet. Szintén a régi építésű épületeknél, az úgynevezett kulinakéményeknél fordul elő, hogy a belső kátrányréteg begyulladva lehullik, s az általában fából készült kulinaajtót meggyújtva, onnan a konyha berendezéseire is áterjedve okoz tüzet.

A fentebbi tűzkezelési okok miatt többször vizsgáltam már tüzesetet Tiszaszőlősen is!

Nézzük tovább az előírásokat:

• *A kémény használaton kívüli bekötő és tisztító nyílását nem éghető (A1 tűzvédelmi osztályú) anyaggal hézagmentesen lezárva kell tartani. A koromszák és a tisztító ajtót állandóan zárt állapotban kell tartani.*

A fenti előírás be nem tartása miatt is volt már sok tüzeset. Találkoztam olyan tüzesettel, amikor a bekötőnyílás kartonlappal volt lezárva, s az fogott tüzet a fal másik oldalán lévő tüzelőberendezés működtetése során, s volt olyan is, amikor teljesen fedetlen bekötőnyíláson pattant ki szikra, s mindkét esetben a helyiség kiégése volt a következmény. Láttam már ronggyal, műanyag flakonnal lezárt bekötőnyílásokat. Szabálytalan és tűzveszélyes mind. Legjobb, ha a kereskedelemben forgalmazott fémdugóval van lezárva a nyílás, vagy ha teljesen szükségtelen, akkor be kell falazni!

Újra terjed a nádtető alkalmazása. Mi tűzoltók nem lelkesedünk túlzottan, mert a régi, nagy tüzek, amikor fél falvak égtek le, bizony emiatt voltak. Persze a tűzoltóeszközök sokkal fejlettebbek ma, de egy nádtetős épület tüzének oltása még mindig komoly feladatot ad. Nagyon fontos, hogy az ilyen épületek vegyes-tüzelésű kéményeit ellássák úgynevezett szikratűrő szerkezettel (ami tulajdonképpen egy dupla szita), ami megakadályozza a kéményből a gyújtó hatású szikrák kiszóródását az épület nádhéjazatára.

A fűtőberendezésekre vonatkozó ismereteket következő számunkban közöljük.

Molnár László

SZŐLŐSI HÍREK

TISZASZŐLŐS KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

FELELŐS SZERKESZTŐ: OLÁH VINCE

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG: Szabóné Szegedi Edit, Szelecckiné Zoboki Magdolna, Tolvaj Lászlóné

Molnár László, Tar Lajos,

Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal 5244 Tiszaszőlős, Fő út 21. Telefon: 59-511 408

Lapnyilvántartás: 163/107/1/2008.szám alatt. Nyomda: Karcagi Nyomda Kft.